

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3402/22
5.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Татјане Лемајић и Марије Бошковић, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва за производњу хлеба и пецива Дон дон д.о.о. , Београд, улица Булевар Зорана Ђинђића бр. 144Б, чији је пуномоћник Марија Мужевић, адвокат из Београда, улица Нушићева бр.6, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Вујотић, адвокат из Новог Београда, улица Булевар Зорана Ђинђића бр.80, ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 248/19 од 14.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П 248/19 од 14.02.2022. године у ставу првом изреке којим је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту Иив бр. 188/18 од 11.07.2018. године и то у делу којим је тужени АА обавезан да тужиоцу Привредном друштву за производњу хлеба и пецива Дон дон д.о.о. , Београд, на име дуга исплати износ од 443.528,73 динара са законском затезном каматом и то:

- на износ од 9.464,14 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 3.857,26 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 34.715,95 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 10.342,42 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 11.599,52 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 4.189,13 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 9.367,41 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 3.095,40 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 1.139,53 динара почев од 16.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 13.208,84 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 3.396,90 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;
- на износ од 47.006,32 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;

-на износ од 11.595,54 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 14.166,24 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 5.208,28 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 11.932,89 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 3.857,70 динара почев од 29.03.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 1.359,93 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 11.279,37 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 4.746,50 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 49.244,18 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 12.655,17 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 14.308,53 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 5.208,28 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 11.849,88 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 3.996,30 динара почев од 05.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 14.575,33 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 5.214,22 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 57.025,17 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 14.407,80 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 16.447,18 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 5.699,10 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 12.817,62 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;
-на износ од 4.550,70 динара почев од 16.04.2017. године, па до коначне исплате;

и у том делу се жалба туженог, **ОДБИЈА** као неоснована.

УКИДА СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П 248/19 од 14.02.2022. године у преосталом делу става првог изреке којим је одржано у целости на снази решење о извршењу Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту И ив бр. 188/18 од 11.07.2018. године којим је обавезан тужени АА да тужиоцу Привредном друштву за производњу хлеба и пецива Дон дон д.о.о. , Београд, на име дуга преко износа од 443.528,73 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од дана доспелости па до исплате, исплати и додатни износ од 139.853,84 динара са законском затезном каматом:

-на износ од 9.557,91 динара почев од 26.04.2017.године до исплате;
-на износ од 4.700,30 динара почев од 26.04.2017.године до исплате;
-на износ од 52.531,17 динара почев од 26.04.2017. године до исплате;
-на износ од 12.505,13 динара почев од 26.04.2017. године до исплате;
-на износ од 13.054,29 динара почев од 26.04.2017. године до исплате;
-на износ од 5.245,79 динара почев од 26.04.2017.године до исплате;
-на износ од 10.506,93 динара почев од 26.04.2017.године до исплате;
-на износ од 4.042,50 динара почев од 26.04.2017.године до исплате;
-на износ од 3.253,48 динара почев од 10.05.2017.године до исплате;
-на износ од 912,34 динара почев од 10.05.2017. године до исплате;
-на износ од 10.599,45 динара почев од 10.05.2017.године до исплате;
-на износ од 3.967,26 динара почев од 10.05.2017.године до исплате;
-на износ од 3.200,00 динара почев од 10.05.2017.године до исплате;
-на износ од 1.547,48 динара почев од 10.05.2017.године до исплате;

-на износ од 3.124,11 динара почев од 10.05.2017.године до исплате;
-на износ од 1.085,70 динара почев од 10.05.2017.године до исплате;

и у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове извршног поступку у износу од 20.711,00 динара као и у ставу другом изреке и у том делу се предмет, **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 248/19 од 14.02.2022. године ставом првим изреке одржано је у целости на снази решење о извршењу Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту И ив бр. 188/18 од 11.07.2018. године којим је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати укупан износ од 583.382,57 динара са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног потраживања па до исплате као и трошкове извршног поступка у износу од 20.711,00 динара.

Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 87.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде, у границама законских овлашћења из члана 374 став 2 и 402 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 78/18, 18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбеним наводима туженог указује на неку од других повреда из наведеног члана, те се правилности и потпуност чињеничног стања и правилност примене материјалног права са сигурношћу може испитати.

Према образложењу побијане пресуде и утврђеном чињеничном стању, решењем Агенције за привредне регистре, Регистар привредних субјеката број БП 38547/2017 од 18.04.2017. године, усвојена је регистрациона пријава брисања па се из регистра привредних субјеката брише АА и усвојена је јединствена регистрациона пријава оснивања правних лица и других субјеката и регистрације у јединствени регистар пореских обвезника, па се у регистар привредних субјеката региструје друштво за промет и услуге .... Тужилац је испоставио туженом робу, хлеб и пециво у периоду од 28.02.2017. године до 24.04.2017. године, испоручену робу у наведеном периоду фактурисао је са 50 рачуна – отпремница и тужени своју обавезу према тужиоцу није испунио, а која чињеница није спорна међу парничним странкама.

Према налазу и мишљењу суског вештака економско-финансијске струке висина дуга тужиоца за испоручену робу по основу 50 рачуна – отпремница у периоду од 28.02.2017. године до 24.04.2017. године износи 583.382,57 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је ценећи наводе туженог да је правни следбеник предузетничке радње ... који је наставило да обавља регистровану делатност, закључио да је истакнути приговор недостатка пасивне легитимације неоснован с обзиром да је у времену испостављања предметних рачуна – отпремница за обавезе које су проистекле из делатности радње која је престала да постоји 18.04.2017.године према Закону о приватним предузетницима одговоран тужени као њен оснивач те је применом одредбе члана 262 Закона о облигационим односима и члана 460 став 4 Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке пресуде.

По ставу Апелационог суда, правилно је првостепени суд обавезао туженог да тужиоцу на име дуга по основу испоручене робе на основу фактура – отпремница исплати износ од 443.528,73 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног потраживања а како је то ближе наведено у ставу првом изреке ове пресуде.

Наиме, на основу чињеничног утврђења, несумњиво произилази да потраживање у укупном износу од 443.528,73 динара, са датумима доспелости појединачних износа дана 16.03.2017. године, 29.03.2017. године, 05.04.2017. године и 16.04.2017. године проистекло је по основу уговорног односа између тужиоца Привредног друштва за производњу хлеба и пецива Дон дон доо и привредног субјекта ..., значи пре доношења решења Агенције за привредне регистре од 18.04.2017. године којим је из регистра извршено брисање наведеног привредног субјекта угоститељске радње и истовремено усвојена је регистрациона пријава и у регистар привредних субјеката регистровано Привредно друштво ... Дакле, тужилац је у наведеном временском периоду био у пословном односу са туженим као предузетником све до тренутка брисања радње у АПР односно до 18.04.2017. године и за наведени временски период укупан дуг туженог, као предузетника, према тужиоцу износи 443.528,73 динара.

Одредбом члана 83 став 1 Закона о привредним друштвима (“Службени гласник РС” бр. 36/11 са каснијим изменама и допунама), прописано је да је предузетник пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом. Чланом 85 истог закона, прописано је да предузетник за све обавезе настале у вези са обављањем своје делатности одговара целокупном својом имовином и у ту имовину улази имовина коју стиче у вези са обављањем делатности док је ставом 2. истог члана прописано да одговорност за обавезе из става 1 овог члана не престају брисањем предузетника из регистра.

Обављање привредне делатности, према одредбама Закона о привредним друштвима могуће је у форми привредног друштва или по посебним правилима којима је регулисан институт предузетника. Актом регистрације физичко лице стиче својство предузетника са свим правним последицама које из тога произилазе. Једно од најзначајнијих карактеристика предузетништва је законом прописана одговорност

целокупном имовином (личном) за све обавезе настале у вези са обављањем делатности, које не престаје брисањем (члан 85 Закона о привредним друштвима).

Уколико предузетник током пословања установи да је за њега повољније да обавља делатност у форми привредног друштва, то је слободан да се користи правом предвиђеним чланом 92 Закона о привредним друштвима. Овим чланом закона је прописано да предузетник може донети одлуку о наставку обављања делатности у форми привредног друштва, при чему се сходно примењују одредбе овог закона о оснивању дате форме друштва (став 1.). На основу одлуке из става 1 овог члана врши се истовремено брисање предузетника из регистра привредних субјеката и регистрација оснивања привредног друштва из става 1 овог члана које преузима сва права и обавезе предузетника настале из пословања до тренутка оснивања тог привредног друштва (став 2.). Након губитка својства предузетника у складу са ставом 2. овог члана то физичко лице остаје одговорно целокупном својом имовином за све обавезе настале у вези са обављањем делатности до тренутка брисања предузетника из регистра (став 3.).

Из цитиране одредбе члана 92 Закона о привредним друштвима произилази, да привредно друштво као следбеник предузетника, у моменту оснивања преузима на себе обавезе настале у вези предузетничке делатности. Међутим, супротно жалбеним наводима туженог, тиме се не искључује његова одговорност личном имовином за све обавезе настале у вези обављања делатности до тренутка брисања предузетника из регистра односно до 18.04.2017. године. Наиме, у конкретном случају правило из одредбе става 2. члана 92 Закона о привредним друштвима не дерогира примену правила из става 3 истог члана. Напротив, ове одредбе имају заједнички циљ, који се огледа у томе да се појача одговорност физичког лица, ранијег предузетника ради заштите поверилаца. Уколико би сва права и обавезе преузело друштво следбеник, а без одговорности ранијег предузетника, то би се дерогирало опште правило о одговорности предузетника личном имовином из члана 85 Закона о привредним друштвима, као једно од основних обележја овог облика обављања делатности. С тим у вези, тужени је одговоран целокупном својом имовином за све обавезе по основу уговорног односа са тужиоцем настале у вези обављања предузетничке делатности све до тренутка брисања предузетника из регистра односно до 18.04.2017. године у укупном износу од 443.528,73 динара, са датумима доспелости појединачних износа дана 16.03.2017. године, 29.03.2017. године, 05.04.2017. године и 16.04.2017. године.

Приликом доношења другостепене одлуке у потврђујућем делу, овај суд је ценио и остале жалбене наводе туженог али их посебно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 Закона о парничном поступку, имајући у виду да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке у том делу.

Имајући у виду изнето применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, правилност закључка првостепеног суда о обавези туженог као дужника да тужиоцу као повериоцу измири појединачна потраживања са датумима доспелости 26.04.2017. године и 10.05.2017. године односно све у укупном износу од 139.853,84 динара, за сада се не може прихватити јер због неправилне примене

материјалног права о чему другостепени суд води рачуна по службеној дужности ни чињенично стање није потпуно и правилно утврђено.

Наиме, првостепени суд пропустио је да на поуздан начин, на основу изведених доказа које је уврстио у чињеничну грађу, утврди када су настала предметна потраживања, да ли су настала пре брисања туженог из регистра као предузетника дана 18.04.2017. године или након одлуке туженог као предузетника о наставку обављања делатности у форми привредног друштва с обзиром да сагласно цитираним одредбама Закона о привредним друштвима, тужени као оснивач предузетничке радње одговара целокупном личном имовином за обавезе настале у вези предузетничке делатности али само до момента брисања туженог као предузетника из надлежног регистра због настављања обављања делатности у форми привредног друштва односно до 18.04.2017. године. С тим у вези, првостепени суда закључак о пасивној легитимацији туженог и за потраживања тужиоца након брисања туженог као предузетника из регистра и наставку обављања делатности у форми привредног друштва у укупном износу од 139.853,84 динара, није могао да заснује само на чињеници да је тужилац испостављао туженом робу, хлеб и пециво и у периоду након 18.04.2017. године до 24.04.2017. године с обзиром да је изостало утврђење да ли је роба испоручивана у наведеном периоду у циљу испуњења обавеза тужиоца заснованих пре брисања предузетничке радње из регистра .

Укинуто је и решење о трошковима поступка с обзиром да исто сходно одредби члана 165 став 3 Закона о парничном поступку зависи од коначног исхода спора.

Имајући у виду изнето применом одредбе члана 392 став 2. и 401 тачка 3. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступити по примедбама на које му је указано од стране другостепеног суда, те ће правилном применом материјалног права садржаном у указаним одредбама Закона о привредним друштвима, употпунити чињенично стање, те ће на поуздан начин утврдити када су настала потраживања тужиоца на основу испоручене робе. хлеба и пецива у износу од 9.577,91 динар са датумом доспелости 26.04.2017.године, у износу од 4.700,30 динара са датумом доспелости 26.04.2017.године, у износу од 52.531,17 динара са датумом доспелости 26.04.2017. године, у износу од 12.505,13 динара са датумом доспелости 26.04.2017. године, у износу од 13.054,29 динара са датумом доспелости 26.04.2017. године, у износу од 5.245,79 динара са датумом доспелости 26.04.2017.године, у износу од 10.506,93 динара са датумом доспелости 26.04.2017.године, у износу од 4.042,50 динара са датумом доспелости 26.04.2017.године, у износу од 3.253,48 динара са датумом доспелости 10.05.2017.године, у износу од 912,34 динара са датумом доспелости 10.05.2017. године, у износу од 10.599,45 динара са датумом доспелости 10.05.2017. године, у износу од 3.967,26 динара са датумом доспелости 10.05.2017.године, у износу од 3.200,00 динара са датумом доспелости 10.05.2017.године, у износу од 1.547,48 динара са датумом доспелости 10.05.2017. године, у износу од 3.124,11 динара са датумом доспелости 10.05.2017. године и у износу од 1.085,70 динара са датумом доспелости 10.05.2017. године и коме је тачно роба испоручена те с тим у вези да ли обавеза измирења наведених потраживања терети туженог као предузетника који је

брисан из регистра 18.04.2017. године или Привредно друштво ... Пошто поступи по примедбама из овог решења у смислу члана 398 став 2 Закона о парничном поступку, првостепени суд ће правилном применом материјалног права на потпуно утврђено чињенично стање одлучити о преосталом делу тужбеног захтева тужиоца, при чему ће за своју одлуку дати јасне и потпуне разлоге.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић